

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 4. juli 2007
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2007-150-0423
Dok.: ANS41919
+ bilag

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 356, som Folketingets Retsudvalg (Alm. del) har stillet til justitsministeren den 12. juni 2007.

Bendt Bendtsen
fg. justitsminister

/

Lene Volke Roesen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 356 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministerens kommentarer udbedes til artikel i Nordjyske 7. juni 2007: Rigsadvokat frikender betjente.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigsadvokaten, hvortil jeg kan henholde mig:

”1. Reglerne om behandling af klager over politiet fremgår af retsplejelovens kapitel 93 b-d. Kapitel 93 b vedrører behandlingen af klager over politipersonalet, mens kapitel 93 c vedrører behandlingen af straffesager mod politipersonale. Kapitel 93 d vedrører politiklagenævn. Regelsættet om politiklagenævnsager er begrænset til at omfatte klager over politipersonalets adfærd i tjenesten og strafbare forhold begået af politipersonale i tjenesten, jf. herved retsplejelovens § 1019 og § 1020. Uden for politiklagenævnsordningen falder således klager over afgørelser, der er truffet af politiet, og politiets dispositioner.

Efter retsplejelovens § 1019 a og § 1020 indgives en klage over politipersonalets adfærd i tjenesten eller anmeldelser om strafbare forhold begået af politipersonale i tjenesten til vedkommende statsadvokat. Efter bestemmelsen i § 1020 a, stk. 1, iværksætter statsadvokaten efter anmeldelse eller af egen drift efterforskning, når der er rimelig formodning om, at politipersonale i tjenesten har begået et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige.

Statsadvokaten udfærdiger efter afslutningen af undersøgelsen eller efterforskningen en redegørelse til politiklagenævnet, når undersøgelsen af en adfærdssag eller efterforskningen af en straffesag er afsluttet, jf. herved retsplejelovens § 1021 d. Redegørelsen skal indeholde en gennemgang af forløbet af undersøgelsen eller efterforskningen og de faktiske omstændigheder af betydning for sagens afgørelse samt en vurdering af vægten af de fremkomne beviser. Det skal endvidere fremgå, hvorledes statsadvokaten finder sagen bør afgøres. Politiklagenævnet meddeler herefter statsadvokaten, hvordan sagen efter nævnets opfattelse bør afgøres, jf. retsplejelovens § 1021 e, stk. 1.

Sagens parter og politiklagenævnet kan herefter klage over afgørelsen til mig. Klagebehandlingen er undergivet det almindelige to-instansprincip, som indebærer, at min afgørelse af en klage over statsadvokatens afgørelse er endelig.

Klageadgangen indebærer en helt ny realitetsbehandling af sagen. Det påses ved behandlingen af en klagesag, at afgørelsen er materielt rigtig, og at formelle regler for sagsbehandlingen er overholdt.

2. Den i artiklen omtalte sag vedrører en anmeldelse mod tre polititjenestemænd for grov tjenesteforsømmelse efter straffelovens § 157 i forbindelse med en episode i Hirtshals den 17. juli 2006. Anmeldelsen blev indgivet til Statsadvokaten i Aalborg (nu Statsadvokaten for Nord- og Østjylland) af tre personer, herunder den i artiklen omtalte person. De to andre anmeldere trak senere deres anmeldelser tilbage.

Det fremgår bl.a. af anmeldelsen, at en af polititjenestemændene skulle have afvist den i artiklen omtalte person, da hun bad om hjælp på politistationen, fordi en beruset mand var gået amok og havde truet hende og andre, og at de to andre polititjenestemænd heller ikke kom til hjælp.

Statsadvokaten behandlede sagen efter retsplejelovens kapitel 93 c og besluttede i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 2, at indstille efterforskningen, idet de oplysninger, der var tilvejebragt ved statsadvokatens undersøgelse, ikke gav en rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige var begået. Statsadvokaten fandt heller ikke, at der var grundlag for at kritisere polititjenestemændenes adfærd i tjenesten.

Politiklagenævnet for Statsadvokaten for Nord- og Østjylland havde forinden erklæret sig enig i afgørelsen.

Anmelders advokat påklagede afgørelsen til mig. Efter at have indhentet sagens akter og en udtalelse fra statsadvokaten, gennemgik jeg sagen og fandt efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger i sagen ikke grundlag for at ændre statsadvokatens afgørelse. Jeg lagde ved min afgørelse vægt på de samme forhold, som statsadvokaten havde anført som begrundelse for sin afgørelse.

Statsadvokatens afgørelse af 8. marts 2007 og min afgørelse af 24. maj 2007 i anonymiseret form er vedlagt i kopi.”